

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ ของผู้ประกอบการในตำบลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา

Factors Affecting Decision of Entrepreneurs to Invest in Securities in Mae Ka, Muang Phayao, Phayao

วัลลพ ล้อมตะคุ¹, อัสวาทเพ อากาศวิภาต¹, ตะวัน ตั้งเจริญศิริ², พัทธ์ศ สมดวงสี², ณัฐพล ดีคำ²
Wanlop Lomtaku¹, Ausawatap Akartwipart¹, Tawan Tangcharoensiri²,
Pitak Somduangsri², Nattapon Deekam²

Received: 4 September 2021

Revised: 13 January 2022

Accepted: 2 February 2022

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของเจ้าของธุรกิจ ในตำบลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 270 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและเชิงอนุมาน ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที (t-test) และแบบจำลองโลจิสติกแบบสองทางเลือก

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 20-30 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-40,000 บาท และไม่มีหนี้สิน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความรู้ทางการเงินพื้นฐาน อยู่ในระดับปานกลาง ยอมรับความเสี่ยงจากการลงทุนได้ในระดับปานกลางถึงค่อนข้างสูง คาดหวังผลตอบแทนในระดับปานกลาง แบบจำลองปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ ของเจ้าของธุรกิจใน ตำบลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา มีความเหมาะสม โดยมีความแม่นยำในการทำนายความต้องการลงทุนในหลักทรัพย์ของเจ้าของธุรกิจใน ตำบลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา ได้ถูกต้องถึงร้อยละ 83.7 และปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ของเจ้าของธุรกิจใน ตำบลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา มากที่สุด คือ ปัจจัยด้านความรู้ทางการเงินขั้นพื้นฐาน รองลงมาคือ ปัจจัยด้านผลตอบแทนที่คาดหวัง

คำสำคัญ: การลงทุนในหลักทรัพย์, ความรู้ทางการเงินพื้นฐาน, ความเสี่ยงที่ยอมรับได้, ผลตอบแทนที่คาดหวัง, ผู้ประกอบการ

¹ สาขาวิชาการเงินและการลงทุน คณะบริหารธุรกิจและนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

² นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการเงินและการลงทุน คณะบริหารธุรกิจและนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

¹ School of Business and Communication Arts, University of Phayao

² Bachelor of Business Administration, School of Business and Communication Arts, University of Phayao

Abstract

The objective of this study was to study the determination factors for investing in securities by entrepreneurs in Mae Ka sub-district, Muang Phayao district, Phayao province. Analysis was based on 270 samples. The study tool was a questionnaire. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test and binary logit model.

The results of the study showed that most of the respondents were female entrepreneurs, aged 20-30 years old. Most of them had bachelor's degree, and their average monthly income were 20,001-40,000 baht. They had no debts. Many of the respondents had a moderate level of fundamental financial literacy. Their risk acceptance was at moderate to high level. Regarding the expected return, they had a moderate opinion about it. In addition, the model of deciding factors for investment in securities of business owners in Mae Ka sub-district, Muang Phayao district, Phayao province was appropriate. The accuracy in predicting the investment needs of business owners in Mae Ka Sub-district, Muang Phayao District, Phayao Province was accurate at 83.7%. Moreover, the factors affecting investment in securities of business owners in Mae Ka Sub-district, Muang Phayao District, Phayao Province included the basic financial literacy r, and the expected yield factor.

Keywords: Investment in securities, fundamental financial literacy, acceptable risk, expected return, entrepreneur

บทนำ

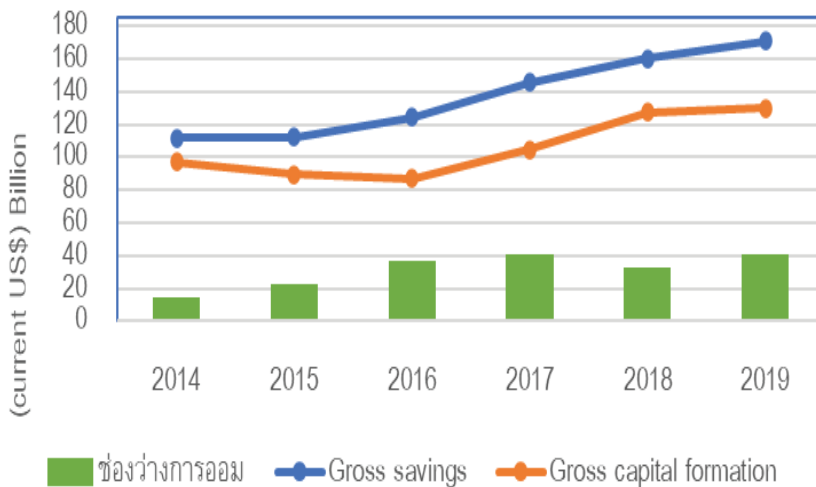
การออม คือ การใช้ทรัพย์สินเงินทอง ทั้งหลายอย่างระมัดระวัง ต้องรู้จักเก็บรู้จักใช้ การออมจะเกิดขึ้นได้ก็เพราะประชาชนได้รับการ ศึกษาเรียนรู้มีผู้แนะนำสั่งสอนให้เห็นความสำคัญ และเห็นประโยชน์ที่เกิดจากการออม (กัณณิกา สุนทรสุวรรณ, 2559) การออมเป็นการเก็บเงินไว้ เพื่อไว้ใช้จ่ายในยามจำเป็น ซึ่งเงินจากการออม นั้นเกิดจากการเก็บสะสมเงินที่ได้รับจากรายได้ แห่ต่าง ๆ ในส่วนที่นอกเหนือจากรายจ่ายหรือ เป็นเงินที่ได้รับมาจากบุคคลที่อุปการะ ซึ่งเงิน ออมนั้น จะมีความสัมพันธ์กับรายได้ ภาระหนี้สิน หรือรายจ่ายในอนาคต และจำนวนคนในอุปการะ หมายความว่ายิ่งบุคคลนั้นมีรายได้มากกว่า รายจ่ายในอนาคตมากเท่าไร บุคคลนั้นยังมีเงิน

เก็บออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคตได้มากเท่านั้น (ดวงพร ขุนอาจสูงเนิน, 2558)

นอกเหนือจากการออม บุคคลยังสามารถ ทำให้เงินออกงายได้จากการการลงทุน โดยการ ลงทุน คือ วิธีเพิ่มค่าของเงินที่มีอยู่หลายช่อง ทาง โดยยอมแลกกับความเสี่งที่มีเพิ่มเข้ามา กับโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนสูงขึ้น เช่น การ ฝากเงินประจำกับธนาคาร ก็ถือว่าเป็นการลงทุน รูปแบบหนึ่ง เพราะผู้ฝากเงิน เลือกที่จะรับความ เสี่งเรื่องสภาพคล่องที่เสี่งไปของเงินส่วนนี้ ที่จะไม่สามารยใช้เงินได้ในช่วงเวลาหนึ่ง กับ ผลตอบแทนคือดอกเบี้ยที่เพิ่มขึ้น หรือการลงทุน ในหลักทรัพย์ (หุ้น) ก็มีโอกาสดได้ผลตอบแทนที่ สูงกว่า แต่ก็มีความเสี่งที่จะขาดทุนได้ตลอดเวลา เพราะธรรมชาติของตลาดหลักทรัพย์จะมี

ความผันผวนเป็นธรรมดา (กัณณิกา สุนทรสุวรรณ, 2559) โดยการลงทุนนั้น ยังมีความสำคัญทั้งต่อระบบเศรษฐกิจและต่อตัวผู้ลงทุนเอง โดยการลงทุนมีส่วนช่วยกระตุ้นให้ระบบเศรษฐกิจขยายตัว เพิ่มศักยภาพในการผลิตของระบบเศรษฐกิจให้สูงขึ้น ช่วยรักษาหรือยกระดับความเป็นอยู่ของ

ประชาชนในสังคม และยังช่วยให้ความต้องการซื้อสินค้าและบริการเพิ่มมากขึ้น ซึ่งมีความสำคัญมากต่อระบบเศรษฐกิจในประเทศไทย ซึ่งเป็นประเทศกำลังพัฒนา และมีความสำคัญต่อตัวผู้ลงทุนเอง อีกทั้งยังเป็นการสร้างอิสรภาพทางการเงิน ช่วยให้บุคคลบรรลุเป้าหมายทางการเงินได้อีกด้วย

ภาพที่ 1 กราฟแสดงช่องว่างของการออม

ที่มา: World Bank national accounts data, and OECD National Accounts data files.
(World Bank national, 2020)

จากสถิติการออมและการลงทุนของธนาคารโลก ตั้งแต่ปี 2014-2019 คนไทยมีการออมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในวงเงิน 111.958, 112.531, 124.383, 145.767, 160.521, 171.065 พันล้านดอลลาร์ ตามลำดับ แต่มีจำนวนการลงทุนที่เพิ่มขึ้น ในอัตราที่ต่ำกว่าการเติบโตของการออม โดยอยู่ที่ 97.432, 89.712, 87.243, 104.625, 127.577, 130.186 พันล้านดอลลาร์ ตามลำดับ เมื่อเทียบกันแล้วทำให้เห็นช่องว่างที่มากขึ้นของการออมและการลงทุนที่มากขึ้น คือ 14.526, 22.819, 37.140, 41.142, 32.944, 40.879 พันล้านบาท ตามลำดับ

วงเงินในการการออมของประเทศที่เพิ่มขึ้น ถือเป็นสิ่งที่ดี แต่หากมองอีกด้านหนึ่งพบว่า ประชาชนในประเทศไม่ค่อยนำเงินจำนวนนี้ไปลงทุน เพื่อสร้างรายได้และความมั่นคงทางการเงินให้กับตนเองมากนัก ในระดับเศรษฐกิจมหภาคของประเทศ เมื่อการออมและการลงทุนลดลงส่งผลให้การเติบโตของเศรษฐกิจในประเทศชะลอตัวลง อัตราการจ้างงานก็ลดลงไปด้วย ดังนั้นเมื่อการลงทุนในประเทศน้อยลงทำให้ภาคธุรกิจกับภาครัฐจำเป็นต้องพึ่งพิงหรืออาศัยเงินทุนจากต่างประเทศมากขึ้น และเมื่อภาครัฐพึ่งพาเงินทุนจากต่างประเทศมากเกินไป จะส่งผลให้เกิดหนี้

สาธารณะเพิ่มขึ้นและทำให้มีความเสี่ยงที่จะเกิดเงินเฟ้อมากขึ้น

ในระดับภาคครัวเรือนเงินเก็บและรายได้ที่มั่นคงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการวางแผนเพื่อวัยเกษียณอายุโดยตรง ดังนั้น การออมและการลงทุน จึงเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญมากต่อการดำรงชีวิตของคนทุกคน ไม่ว่าจะเป็นคนที่มีความต้องการที่จะมีเงินเก็บเพื่อใช้ในยามฉุกเฉิน ต้องการสภาพคล่อง หรือต้องการที่จะบรรลุเป้าหมายทางการเงินเพื่อความสุขของชีวิตและความมั่นคงของชีวิต

จากการสำรวจเบื้องต้น โดยการสอบถามกับเจ้าของธุรกิจบริเวณหน้ามหาวิทยาลัยพะเยา เกี่ยวกับการเลือกระหว่างการออมกับการลงทุน และช่องทางในการออมหรือการลงทุนที่เลือกพบว่า เจ้าของธุรกิจทั้งขนาดเล็ก จนถึงขนาดกลาง บริเวณหน้ามหาวิทยาลัยพะเยา ส่วนใหญ่นำเงินไปเก็บในบัญชีเงินฝากแบบออมทรัพย์ โดยเจ้าของธุรกิจขนาดเล็กบางส่วนจะเก็บเงินไว้ที่บ้าน เพื่อใช้สำหรับการหมุนเวียนในการทำธุรกิจ โดยไม่ได้นำไปฝากในธนาคารหรือลงทุน และจากการสำรวจเบื้องต้น ยังพบอีกว่าไม่มีใครนำเงินไปลงทุนในตลาดการเงินเลย แต่มีการลงทุนโดยตรงบ้างบางส่วน เช่น การขยายกิจการเพิ่ม

ปัจจัยส่วนบุคคล ระดับความรู้ความเข้าใจทางการเงิน ความเสี่ยงที่รับได้ และผลตอบแทนที่คาดหวังเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนหรือไม่ลงทุนในหลักทรัพย์ โดยความรู้ความเข้าใจทางการเงิน หมายถึง ความรู้ความสามารถในการสื่อความหมาย แปลความ ตีความ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพื้นฐานความรู้ทางเศรษฐกิจและแนวคิดทางการเงิน รวมถึงความรู้ความเข้าใจ วินัยทางการเงิน รู้จักวางแผน และสามารถบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดการตัดสินใจทางการเงินที่ดีเพื่อทำให้อัตนเอง

มีสุขภาพทางการเงินที่ดี (Lusardi, 2004) ในขณะที่ความเสี่ยง (risk) คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากความไม่แน่นอนของอัตราผลตอบแทนจากการถือทรัพย์สิน และผลตอบแทนที่คาดหวัง (expected Return) คือ อัตราผลตอบแทนที่คาดหวังจากการถือทรัพย์สินในแต่ละประเภท โดยผู้ลงทุนจะเลือกลงทุนในทรัพย์สินที่คาดว่าจะมีอัตราผลตอบแทนที่คาดหวังสูงขึ้น

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น จึงมีความน่าสนใจอย่างยิ่งที่จะศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจนำเงินไปลงทุนในหลักทรัพย์ ของผู้ประกอบการธุรกิจบริเวณหน้ามหาวิทยาลัยพะเยา ตำบลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา ทั้งนี้เพื่อให้ทราบถึงระดับความรู้ความเข้าใจทางการเงินและการลงทุนของผู้ประกอบการธุรกิจ และปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจนำเงินไปลงทุนในหลักทรัพย์ ทั้งนี้ผลการวิจัยที่ได้จะเป็นประโยชน์ทั้งต่อผู้ประกอบการธุรกิจ และสถาบันการเงินและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมการลงทุนในหลักทรัพย์ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับความรู้ทางการเงินพื้นฐาน ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ และผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุน ของผู้ประกอบการธุรกิจในเทศบาลตำบลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจนำเงินไปลงทุนในหลักทรัพย์ของผู้ประกอบการธุรกิจในเทศบาลตำบลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้รูปแบบของการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ในรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research Method) โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรสำหรับการศึกษาในครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการของธุรกิจในตลาดตำบลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา จำนวน 654 คน (สำนักงานจดทะเบียนพาณิชย์ เทศบาลตำบลแม่กา จังหวัด พะเยา, 2563)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ขนาดของกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิเคราะห์แบบจำลองโลจิสติก ควรมีขนาดตัวอย่างไม่น้อยกว่า 30 เท่าของจำนวนตัวแปรอิสระ (วัฒนวงศ์ รัตนวราห, 2560) จำนวนตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้เท่ากับ 9 ตัว เพราะฉะนั้นกลุ่มตัวอย่างที่น้อยสุดเท่ากับ 270 คน ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในวิจัยครั้งนี้จึงเท่ากับ 270 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม โดยแบบสอบถามประกอบด้วย 6 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อคำถามเพื่อคัดกรองกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยว่าเลือกหรือไม่เลือกนำเงินไปลงทุนในหลักทรัพย์ (ตัวแปรตาม) ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 3 แบบสอบถามวัดความรู้ทางการเงินระดับพื้นฐาน ส่วนที่ 4 แบบสอบถามความเสี่ยงที่รับได้ ส่วนที่ 5 แบบสอบถามผลตอบแทนที่คาดหวัง และ ส่วนที่ 6 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการกำหนดวัตถุประสงค์ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากนั้นนำมากำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม นำไปทดสอบความเชื่อมั่น กับประชากรที่มีคุณลักษณะเหมือนกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และนำมาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาร์ค โดยพบว่าแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่น

เท่ากับ 0.823 และนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นแล้ว ไปเก็บกับประชากร คือ ผู้ประกอบการธุรกิจในตำบลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา โดยสุ่มแจกแบบสอบถามแบบง่าย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาค้างนี้จะใช้สถิติพรรณนา และสถิติอนุมาน โดยมีรายละเอียดดังนี้

สถิติพรรณนาที่ใช้ คือ ตารางแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ สำหรับตัวแปรเชิงกลุ่ม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส รายได้ ระดับการศึกษา ภาระหนี้สิน และใช้ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในการอธิบายลักษณะที่สำคัญของตัวแปรเชิงปริมาณ ได้แก่ ความรู้ทางการเงินระดับพื้นฐาน ความเสี่ยงที่รับได้ และผลตอบแทนที่คาดหวัง

สถิติอนุมาน เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกลงทุนและไม่ลงทุนในหลักทรัพย์ โดยใช้แบบจำลองโลจิสติกแบบสองทางเลือก (Binary logit model)

มีตัวแปรตาม 2 ทางเลือกได้แก่ เลือกลงทุน กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 1 และเลือกไม่ลงทุน มีค่าเท่ากับ 0 ส่วนตัวแปรอิสระที่พิจารณาในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส รายได้ ระดับการศึกษา ภาระหนี้สิน ความรู้ทางการเงินระดับพื้นฐาน ความเสี่ยงที่รับได้ และ ผลตอบแทนที่คาดหวัง ซึ่งจะจัดอยู่ในรูปแบบอรรถประโยชน์ สามารถแสดงได้ดังนี้

$$Z = \beta_0 + \beta_1 \text{ MALE} + \beta_2 \text{ AGE} + \beta_3 \text{ MS} + \beta_4 \text{ IN} + \beta_5 \text{ ED} + \beta_6 \text{ DB} + \beta_7 \text{ BFK} + \beta_8 \text{ ARL} + \beta_9 \text{ ER} + \varepsilon$$

เมื่อ

Z คือ อรรถประโยชน์ของการเลือก
ลงทุน

$\beta_0, \beta_1, \dots, \beta_9$ คือ สัมประสิทธิ์
ที่แสดงอิทธิพลของตัวที่ i ที่มีต่อตัวแปรตาม

MALE คือ เพศ

AGE คือ อายุ

MS คือ สถานภาพสมรส

IN คือ รายได้ต่อเดือน

ED คือ ระดับการศึกษา

DB คือ ระดับหนี้สิน

BFK คือ ระดับความรู้ทางการเงิน
ขั้นพื้นฐาน

ARL คือ ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับ
ได้

ER คือ ผลตอบแทนที่คาดหวัง

E คือ ค่าความแตกต่างหรือ
ความคลาดเคลื่อน

และนำฟังก์ชันอรรถประโยชน์ไปคำนวณ
หาความน่าจะเป็นหรือโอกาสที่จะเลือกลงทุนใน
หลักทรัพย์ ในรูปแบบความน่าจะเป็นดังสมการ
ต่อไปนี้

$$P(y) = e^{z} / [1 + e^{z}]$$

เมื่อ

P(y) คือ ความน่าจะเป็นหรือโอกาสของ
การเลือกลงทุนในหลักทรัพย์

e คือ ค่าลัทธิธรรมชาติมีค่าประมาณ
2.718

ผลการศึกษา

ผลการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการ
ตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ ของผู้ประกอบการ
ในตำบลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา พบว่า
ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ
ช่วง 20-30 ปี สถานภาพโสด มีระดับการศึกษา
ปริญญาตรี มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง
20,001-40,000 บาท และไม่มีภาระหนี้สิน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า 1) กลุ่ม
ตัวอย่างที่ลงทุนกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้ลงทุนใน
หลักทรัพย์ มีความรู้ความเข้าใจทางการเงินพื้น
ฐานที่แตกต่างกัน 2) กลุ่มตัวอย่างที่เลือกการ
ลงทุนกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้ลงทุนในหลักทรัพย์
มีความเสี่ยงที่รับได้ต่างกัน 3) กลุ่มตัวอย่างที่
เลือกการลงทุนกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้ลงทุนใน
หลักทรัพย์ มีผลตอบแทนที่คาดหวังจากการลงทุน
แตกต่างกัน

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการ
ตัดสินใจนำเงินไปลงทุนในหลักทรัพย์ ของ
ผู้ประกอบการ ในตำบลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัด
พะเยา โดยใช้แบบจำลองโลจิสต์ สองทางเลือก
(Binary logit model) ผลการพัฒนาแบบจำลอง
พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการนำเงินไปลงทุนในหลัก
ทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ตัวแปรด้าน
ผลตอบแทนที่คาดหวัง มีอิทธิพลต่อการยอมรับ
การนำเงินไปลงทุนในหลักทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($b=-0.777, p=0.000$)
รองลงมาคือ ตัวแปรด้านระดับความเสี่ยงที่ยอมรับ
ได้ ($b=-1.157, p=0.002$) และตัวแปรด้านความรู้
ทางการเงินขั้นพื้นฐาน ($b=-2.25, p=0.000$) ใน
ส่วนของ ตัวแปรด้านข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ
แบบสอบถาม พบว่าอายุ มีอิทธิพลต่อการนำ
เงินไปลงทุนในหลักทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ 0.05 ($b=0.470, p=0.041$) รองลงมา
คือ ระดับหนี้สิน ($b=-0.305, p=0.011$) และรายได้

เฉลี่ยต่อเดือน ($b=-0.43$, $p=0.046$) โดยทั้ง 6 ปีวิจัย มีความสัมพันธ์เชิงบวกและเชิงลบต่อการนำเงินไปลงทุนในหลักทรัพย์

ผลการวิเคราะห์แบบจำลองมีสมการดังนี้

$$Z = 13.537 - 0.272\text{MALE} + 0.47\text{AGE}^* - 0.272\text{MS} - 0.43\text{IN}^* - 0.558\text{ED} - 0.305\text{DB}^* - 2.25\text{BFK}^* - 1.157\text{ARL}^{**} - 0.77\text{ER}^{**}$$

เมื่อพิจารณาค่า Odd ratio จากค่า $\text{EXP}(B)$ พบว่า เมื่อผู้ประกอบการธุรกิจมีอายุเพิ่มขึ้น 1 ปี จะส่งผลให้โอกาสที่ผู้ประกอบการธุรกิจจะยอมรับการเลือกลงทุนในหลักทรัพย์

ตารางที่ 1 ตารางแสดงค่าสถิติของแบบจำลองปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ของผู้ประกอบการธุรกิจ ในตำบลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา

ตัวแปรอิสระ	Coefficient	S.E.	P-value	Exp(B)
Constant	13.537	1.994	0	0
เพศ	-0.272	0.379	0.473	0.762
อายุ	0.470*	0.23	0.041	1.600
สถานภาพ	-0.272	0.371	0.464	0.762
รายได้ต่อเดือน	-0.43*	0.215	0.046	0.573
ระดับการศึกษา	-0.558	0.423	0.187	0.650
ระดับหนี้สิน	-0.305*	0.12	0.011	0.737
ความรู้ทางการเงินขั้นพื้นฐาน	-2.25**	0.354	0	0.105
ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้	-1.157**	0.38	0.002	0.314
ผลตอบแทนที่คาดหวัง	-0.777**	0.209	0	0.460
Method	Enter			
-2Loglikelihood	200.746			
Cox & Snell R Square	0.447			
Nagelkerke R Square	0.607			
Percentage Correct	83.7			
N	270			

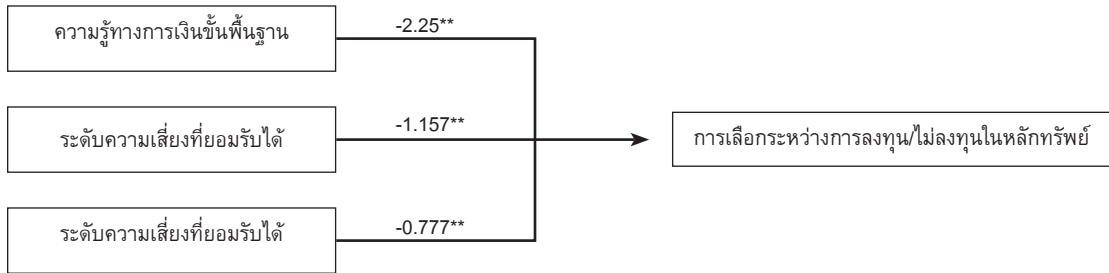
* หมายถึง มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

** หมายถึง มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

เพิ่มขึ้นมากที่สุด 1.600 เท่า และเมื่อมีรายได้เพิ่มขึ้น 1 หน่วย ทำให้โอกาสลงทุนในหลักทรัพย์ลดลงเท่ากับ 0.573 เท่า และเมื่อระดับหนี้สินเพิ่มขึ้น 1 หน่วย ทำให้โอกาสลงทุนในหลักทรัพย์ ลดลงเท่ากับ 0.737 เท่า เมื่อปัจจัยด้านความรู้ทางการเงินขั้นพื้นฐานเพิ่มขึ้น 1 หน่วย ทำให้โอกาสลงทุนในหลักทรัพย์ลดลงเท่ากับ 0.105 เท่า เมื่อระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้โอกาสลงทุนในหลักทรัพย์ลดลงเท่ากับ 0.314 เท่า และเมื่อผลตอบแทนที่คาดหวังเพิ่มขึ้น 1 หน่วย ทำให้โอกาสลงทุนในหลักทรัพย์ลดลงเท่ากับ 0.460 เท่า รายละเอียดดังตารางที่ 1

แบบจำลองปัจจัยในการเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ของผู้ประกอบการธุรกิจ ในตำบลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา มีความเหมาะสม โดยมีค่า Percentage Correct ที่ 83.7% และ

ค่าของ Nagelkerke R Square ที่ 60.7% ผลการพัฒนาแบบจำลองผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกระหว่างลงทุนและไม่ลงทุนในหลักทรัพย์ เป็นดังนี้

ภาพที่ 2 แบบจำลองปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ของผู้ประกอบการธุรกิจ
ในตำบลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจนำเงินไปลงทุนในหลักทรัพย์ของผู้ประกอบการในตำบลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

จากการศึกษาพบว่า ความรู้ทางการเงินและผลตอบแทนที่คาดหวัง ความเสี่ยงที่รับได้มีความสัมพันธ์กับการลงทุนในหลักทรัพย์ในทางตรงกันข้ามกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของศุภสิริ ดันติวโรตม (2559) และณภัชชา ชาราชีวิน (2558) ที่พบว่า ความรู้ทางการเงิน ความรู้ทางการเงินขั้นพื้นฐาน มีความสัมพันธ์กับการลงทุนในหลักทรัพย์ ในทางบวก ซึ่งการที่ผลการวิจัยออกมาในแนวทางนี้ อาจเป็นผลมาจากผู้ประกอบการฯ ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจทางการเงินและการลงทุนพื้นฐานในระดับปานกลาง ประกอบกับสถานการณ์ในปัจจุบันที่มีการเกิดโรคระบาดของเชื้อโคโรนาไวรัส 2019 จึงเป็นผลให้ผู้ประกอบการในตำบลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา นั้นมีความระมัดระวัง และไม่กล้าลงทุนในหลักทรัพย์มากนัก

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจนำเงินไปลงทุนในหลักทรัพย์ของเจ้าของธุรกิจ ในตำบลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา มีข้อเสนอแนะจากการศึกษา ดังนี้

1. จากการศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจนำเงินไปลงทุนในหลักทรัพย์ของเจ้าของธุรกิจ ได้แก่ ปัจจัยด้านระดับความรู้ทางการเงินขั้นพื้นฐาน ปัจจัยด้านความกล้าเสี่ยงกล้าลงทุน และปัจจัยด้านผลตอบแทนที่คาดหวัง ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย บริษัทหลักทรัพย์ และสถาบันการเงินต่างๆ สามารถนำไปเป็นแนวทางในการกระตุ้นหรือส่งเสริมให้ผู้ประกอบการและประชาชนทั่วไป มีการลงทุนในหลักทรัพย์เพิ่มขึ้นได้

2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย บริษัทหลักทรัพย์ และสถาบันการเงินต่างๆ ควรเข้ามาส่งเสริมความรู้ในด้านการเงินและการลงทุนใน

หลักทรัพย์ ความเสี่ยงจากการลงทุน และผลตอบแทนจากการลงทุน ให้กับผู้ประกอบการในภูมิภาคต่างๆ ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้และเป็นทางเลือกในการเพิ่มรายได้และกระจายความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจของตนเองได้ต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. อาจดำเนินการศึกษาวิจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจนำเงินไปลงทุนในหลักทรัพย์ในประชากรกลุ่มอื่น เช่น ผู้ประกอบการในเขตเทศบาลตำบลอื่นๆ หรือผู้ประกอบการในจังหวัดพะเยาหรือภูมิภาคอื่นๆ ของประเทศไทย เพื่อเปรียบเทียบความเหมือน หรือความแตกต่างในผลของงานวิจัย ต่อไป

2. อาจดำเนินการศึกษาวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจนำเงินไปลงทุนในหลักทรัพย์อีกครั้งในช่วงปีอื่นๆ เนื่องจากในช่วงปี 2563-2564 นี้ มีการระบาดของโรคโคโรนาไวรัส 2019 จึงทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นเจ้าของธุรกิจได้รับผลกระทบอย่างมาก ทำให้มีความกังวลและเพิ่มความระมัดระวังในการนำเงินไปลงทุนในหลักทรัพย์ ซึ่งมีความเสี่ยงค่อนข้างสูง อีกทั้งมีความจำเป็นต้องนำเงินส่วนหนึ่งมารักษาสภาพคล่องในการดำเนินธุรกิจ และการใช้จ่ายในครอบครัวของตนเอง จึงเป็นผลให้ผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยก่อนหน้ามากนัก

เอกสารอ้างอิง

- กัณณิกา สุนทรสุวรรณ. (2559). *ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนและการออมของประเทศไทยในสังคมผู้สูงอายุ*. วิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ณภัชชา ธาราชีวิน. (2558). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมเงินส่วนบุคคลเพื่อการเกษียณ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ดวงพร ขุนอาจสูงเนิน. (2558). *พฤติกรรมการออมของประชาชนเพื่อใช้จ่ายในอนาคต*. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน.
- วัฒนวงศ์ รัตนาราห. (2560). *การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้จักรยานเพื่อการท่องเที่ยวของคนไทยโดยใช้แบบจำลองโลจิสติกแบบสองทางเลือก*. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง หลักสูตรวิศวกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- ศุภสิริ ดันดีโรดม. (2558). *ความรู้ทางการเงินและการลงทุนในหลักทรัพย์กรณีศึกษา พนักงานรัฐวิสาหกิจแห่งหนึ่งในประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- Lusardi, A. (2004). Saving and the effectiveness of financial education W. *Pension design and structure*, 1, 157-184.
- World Bank national. (2020). *Gross capital formation*. World Bank national accounts data, and OECD National Accounts data files. <https://data.worldbank.org/indicator/NE.GDI.TOTL.KD.ZG?contextual=default &end=2019&locations=TH&start=2012>